உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசாம்பபரப்பிரம்ஹணே நம:

சித்தாந்தரத்நாகரம்.

சமரசஞானதீபம்.

இஃது,

சித்தாந்தத்தலைவர்க்குத்

தொண்டுபூண்டொழுகும்

சூளை,

சோமசுந்தரநாயகரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

MADRAS,

PRINTED AT THE VITHYAVIRTHI PRESS.

31st January 1881.

Registered Copy-right.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீசிவோரக்ஷது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தரத்நாகரம்.

சமரசஞானதீபம்.

“சைவசமயமேசமயஞ் சமயாதீதப்பழம்பொருளைக் ... *
கைவந்திடவேமன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக்கருத்தைவிட்டுப் ... *
பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறி புகுதவேண்டாமுத்திதருந் ... *
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச் சேரவாருஞ்செகத்தீரே.” ... *

என்றருளிச்செய்த ஸ்ரீதாயுமான சுவாமிகள் திருவாக்கால் சைவசமயமே சிறந்த சமயமெனவும், அதீதமாகியவச்சைவசமயத்தாற்பெறப்படுமநாதிப்பழம்பொருள் சிதாகாசமத்தியி லநவரததாண்டவம்புரியாநிற்கும் ஸ்ரீ நடராஜவள்ளலே யெனவும், இன்னவுண்மையைப் பயவாத பொய்ந்நிரம்பியொழுகும் புன்சமயங்களிற் புக்கு வீணே கெடவேண்டாமெனவும், பரமவீட்டைத்தருந் தெய்வ சபையாகிய வச்சிதாகாயத்தைத் தரிசித்தற்பொருட்டு இங்கேவந்து சேருங்கோளெனவு முலகத்தவரை யிதம்பேசியழைத்தபடி வெளிப்பட்டது. இதை விரித்துரைக்குங்கால் (சைவசமயமேசமயம்) என்றேகாரத் தேற்றம்படக் கூறினமையால் சைவேதரமானவுயர்ந்தமார்க்கங் கிடையாதென்பது போதரும். சைவம் என்பது சிவசம்பந்த முடையது எனப்பொருள்படலால் சிவத்தின் மேலிட்டதொரு பொருளுண்டாயினன்றே சைவத்தின்மேலிட்டதொரு சமயமு முள்ளதாகும்? சிவத்துக்குச் சமானப்பொருளும், அதிகப்பொருளுங் கிடையாவென வேதங்கள் முறையிடல் கண்டு தெளிக. சிவம் என்னுஞ்சொல் மங்கலம், சுபம், முத்தியென்பனவாதி பொருள்களைப்பயத்தலால் அதன்ஸம்பந்தமான மார்க்கம் சுபமார்க்கம், மங்கலமார்க்கம், முத்திமார்க்கம் என்றேவிளங்கும். எல்லை-குறுணியென்று மதற்குப்பொருளுண்மையாற் குறுணிமார்க்கமென்றலோவெனின், அங்ஙனமுரைத்த கூரன்கண்ணிழந்தானுகையாலதுகூடாதென்க. சைவத்தை மங்கலமார்க்கமெனவே யேனையமார்க்கங்களமங்கலமார்க்கங்களெனப்போதரும். புறமார்க்கங்களமங்கலமெனினவை கொண்டொருபயனுமின்றேவெனின், அவ்வவற்றினேற்றங்களின் படிப்பலனுண்டென்க. தேகமொன்றிலுண்டான வவயவங்களில்யாவு முபகாரத்தனவுமாவசிகமானவுமேனும் யாவுஞ் சமமரியாதையினவாகா. எல்லாஞ்சேர்ந்தே தேகமாகும். ஒன்றுகுறையினுமூனமேயாம். இவைகளாலுபகரிக்கப்பெற்ற வொருவனவ்வுபகாரமினைத்தெனவறியாமல்கண்ணேபிரதானம், வாயேபிரதானம், மூக்கேபிரதானம், செவியேபிரதானம், நாவேபிரதானம், பாயுருபத்தாதிகளே பிரதானமென்றிசைத்த லமைவுடைத்தன்றாம். அங்ஙனமேயன்றே தேகமேபிரதானம், கரணமேபிரதானம், சீவனே பிரதானம், இந்திரசந்திரரேபிரதானம், பிரமவிஷ்ணுக்களே பிரதானமெனத் தாபிக்கவெழுமதங்களு மவலத்தைப்பெறும்? இத்தனையுஞ் சேர்ந்தோன்

ருகியதே சைவமாகையால் மங்கலமென்
பது ஸ்திரப்பட்டது. தேகத்தி லோவ்
வொரு கருவியையேகொண் டேனையவ
ற்றைவிடுவது அமங்கலஞ்செய்தல் போ
லவே சைவத்தைவிட்டேனையமதங்களைப்
பற்றலமங்கலத்தைக் காட்டிற்று. இதனு
லெல்லாமதங்களுஞ் சைவத்திலுள்ளன
வென்பதைக் காட்டினமையாலெருமத
த்தையுஞ் சைவசமயம் விரோதியாமை
வெளிப்பட்டது. பிறசமயங்கள் தத்தங்கூ
றுகளைத் தனித்தனிக்கொண்டமையால
வையே சைவத்தை விரோதித்தனவென்
றறிக. எல்லாவவயவங்களுஞ் சேர்ந்து
தேகமாகக்கண்ட வொருவனவ்வவயவங்
களை விரோதியாதபடியும், அவ்வவயவங்
களி லொன்றையே பற்றினவ னேனைய
வவயவங்களையு மவ்வவயவங்களாலாகிய
தேகத்தையும் வெறுக்கின்றபடியுமாகிய
வுவமைவெளிப்பட்டமையால். இந்தவு
வமையால் சைவமொன்றே யவிரோத
மார்க்கமெனவும். ஏனையமார்க்கங்கள்வி
ரோதமார்க்கங்களெனவும் வெளிப்பட்ட
து. ஒவ்வோரவயவங்களைப்பற்றி யாதி
க்கங் கூறுவாருள்ளுஞ் சிரம், உரம், கரம்,
பதமுதலான வங்கங்களிலேற்றந்தாழ்வு
களுக்கீடாக விவேகம் வெளிப்படல்போல்
தனித்தனி மதாந்தரங்களிற் பிரவர்த்திப்ப
வர்தம்முள்ளுஞ் சிலாக்கிய முண்டெனவ
றிக. தலையுங்காலுமொன்ருகாமையால்.
வாயுங்குதமுமொன்ருகாமையால். இப்
படியே மதங்களிலும் பார்த்துக்கொள்க.
(எல்லாமாயல்லவுமாய்) என்று பதிக்கு
க்கூறிய விலக்கணமேயன்றோ பதிமார்
க்கமாகிய சைவத்துக்கும் ஸித்தித்தது?
தேகம் எல்லாவவயவங்களுமாகியல்லாம
லின்றபடியே சைவம் எல்லாச்சமயங்க
ளுமாகி யல்லாமலப்புறப்பட்டு நிற்குமெ
னவறிக.

இது அதீதசமயமாகையால் இது ஸி
த்திப்பதும் அதீதபக்குவனுக்கே யெனத்
தெளிக. இப்படிப்பட்ட அதீதமார்க்கத்
திற் பிறக்கும்புண்ணியத்தை யடைந்துஞ்
சைவசமயிகள் தங்களுண்மையையும், த
ங்கள் சமயவுண்மையையும், தங்கள்கட
வுளுண்மையையுங் கண்டறியாது எழை
ப்பசுக்கள்போலத்திரிவதென்னையோ ஆ
ச்சரியம்! ஆச்சரியம்!! ஓட்டன், சாத்தா
னி, உப்பரவனெல்லாங் களித்திறுமாந்து
லாயிவர வரையன்மகனேங்கித் தெருவி
னிற்டதேயன்றோவிதற்குத்தரிசனமாம்! சி
வஞானச்செல்வர்களாயுள்ள நம்பெருமக்
கள் கூறியிருக்குங் கம்பீரமொழிகளைத் த
ரிசித்தாலன்றோ வவ்வுண்மை விளங்கும்?
"நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனைய
ஞ்சோம் நரகத்திலிடர்ப்படோம் நட
லையில்லோம், ஏமாப்போம் பிணியறி
யோம் பணிவோமல்லோ மின்பமே
யெங்காளுந்துன்பமில்லை, தாமார்க்கு
ங்குடியல்லாத் தன்மையான சங்கரன
ற்சங்கவெண் குழையோர்காதிற், கோ
மாற்கோலமென் றும் மீளாவாளாய்க்கொ
ய்ம்மலர்ச்சேவடியிணையே குறுகினே
மே" என்றருளியபடியும், "யாமார்க்குங்
குடியல்லோம் யாதுமஞ்சோம்" என்ற
ருளியபடியும், "பொசிப்போஞ்சிவபோ
கம் பூரணமாயெங்கும், வசிப்போமுல
கில் வசியோம், முசிப்பின்றி, வாழ
மோஞ் சிவனையுணர் மாதவர்தம் பொ
ன்னடிக்கீழ்த், தாழ்வோமெமக்கார்ச
ரி" என்றருளியபடியும், "கன்மமேதுக
டுநரகேதுமேற், சென்மமேதெனைத்தீ
ண்டக்கடவதோ" என்றருளியபடியும்,
"அந்தகாநீயொரு பகட்டாற்பகட்டுவ
தடாதடாகாசுநப்பாற், செல்லாதடா
வென்று பேசவாயதுதந்தசெல்வமே"
என்றருளியபடியுமே பிரமாணங்களாம்.
(மெலியார்வலிய விரவலரையஞ்சார்,
வலியார்தமைத்தாமருவில்) என்றபடி
யறிந்தால் நாமார்க்குமஞ்சவேண்டிவதின்
ரும். என்கருடா சுகமாவென்ற விதிகா

சமே யதைநிறுத்தும். படைக்கின்றவனுகிய பிரமன்றலேயோடு நங்கடவுளுக்குப் பலிபாத்திரமாயினமையி னவன்படைப்பு நம்மையென்செயும்? அழிக்கின்றவனுகியகாலன் காலேவாரிக்கொள்ள நங்கடவுளிடக்காலுதையுண்டானுயி னவனழிப்பு நம்மையென்செயும்? இடையினின்ற திதிக்கண் மன்னோக்காடெய்த வனங்கன்செய்யு மவனுற்றவுணம்மையென்செயும்? அவனே யுருவிலியாக நங்கடவுணுதற்கண்மூர்பட்டுப் பட்டுப்போயினமையால். அத்திதிகர்த்தாவென்னு மரிக்கே தக்கன்யாகத்திலவிசுநோாது பட்டினிநேர்ந்து அவ்விடத்திற்றுனு மேனைய பலவிடங்களிலுந் தன்னையே காத்துக்கொள்ளுமாற்றல் போதாது பரிபவமுண்டாயினமையி னவனளிப்புத்தானமக்கெது செய்யு? சிவனே சங்காரகர்த்தாவாக, காலனையழிப்புக்குத் தேடியதேனெனின், சிவனுரழிப்புத் தொழிற்கே யதிகாரம்பெற்று அடியாரல்லாதாரிட மாதிக்கஞ்செலுத்தா மந்தகன் றன்மையே யாண்டுக்கூறிய தென்க. சிவனடியாராகிய மார்க்கண்டமுனிவர்பா லவனுண்மை யவலமாயினமையே போதும். இவ்வுண்மையறிந்து சிவனைவழிபடுவார்க்கு யாதுகுறையுளது? இன்ன பெருஞ்சித்தியெய்தற்குரிய சைவசமயிகளாய்ப் பிறந்துமற்றோ வாணுளை வீணுய்க் கழிப்பது என்னபாவம்?

இங்ஙனநிற்க, "தெய்வமென்பதோர் சித்தமுண்டாகி, முனிவிலாததோர் பொருளதுகருதலும், ஆறுகோடிமாயாசத்திகள்,வேறுவேறு தம்மாயைக டொடங்கின, ஆத்தமானுரயலவர்கூடி, நாத்திகம்பேசிநாத்தமும்பேறினர், சுற்றமென்னுந் தொல்பசுக்குழாங்கள், பற்றியழைத்துப் ப்தறினர்பெருகவும்,விரதமேபரமாகவேதியருஞ், சரதமாகவே சாத்திரங்காட்டினர், சமயவாதிக த்தமதங்களே, யமைவதாகவரற்றிமலேந்தனர், மிண்டியமாயாவாதமென்னுஞ், சண்டமாருதஞ்சுழித்தடித்தார்த்து,உலோகாயதனெனுமொண்டிறற்பாம்பின், கலாபேதத்தகடுவிடமெய்தி, யதிற்பலமாயையெனைப்பல சூழவும்" என்றபிரமாணப்படியே கோடியிடுக்கண் குறுக்கேவர்து தடுக்கும்! "நல்லமதொன்றடைதற்குறுமிடையூறுநாதனேபலவுளவன்றே" என்றதனுலுங்காண்க. ஈண்டவ்விடொன்ப தேதெனின், மேலவ்வாக்கியத்தில் (சைவசமயமேசமயம்) என்றதன்பிற்போந்த (சமயாதீதப்பழம்பொருளை) என்பது அச்சைவசமயத்தினு மதிகரித்த வேறபொருளையென்றுபொருள் விரிக்கும் புன்மதமூன்மதம்போலப் பசல் வேடங்காட்டி ஆபாசப்படு குழியாய்ப் பக்கத்திலேதானே தவறி விழுந்தால் விழுங்க வங்காந் திருத்தலேயாம். அவ்வதீத சமயமென்றது எச்சமயிகளுந் தத்தம் பரமாகச்சொன்னக் கிடைப்பினு முக்கிய மதுவர்த்திப்பவரோசான்மவாதிகளேயாம். (பன்முகச்சமயநெறிபடைத்தவரும் யாங்களே கடவுளென்றிடும்பாதகத்தவரும்) என்று பலசமயிகளையும், அவருளதிகபாத்யதைகாட்டிவெளிப்படநிற்கு மேசான்மவாதியையு மறுத்திருப்பதோடு(சுத்தநித்தவருளியல்பதாகவுளசோமசேகரகிருபானுவே) எனச் சிவனது அடையாளத்தையுங்கூறினமையால், அப்பாடலில் (சைவசமயமேசமயம்)என்றமேற்பாகத்தை யொட்டியவ்வதீதமாகிய சைவத்தால் ஸித்திக்கற்பாலதாகிய பரசிவப்பொருளென்று மேல்யாங்கூறியபொருளே ஸித்தித்தது. சந்திரசூடத்வ மப்பதிப்பொருளுக்குரிய லிங்கமாகக் கூறினமையால் ஸாவயவமாயுள்ளதேயப்பதியென்பதும் போதரும். (ஒருநாமமோருருவமொன்றுமில்லாற்கு) என்னும்பரமாசாரியர்வாக்குப் பிரமாணமாத

ற்கிழுக்குமேயெனின், இழுக்காதென்க; பரமாசாரிய மூர்த்திகளேயன்றி, (குலமிலான்குணங் குறியிலான்குறைவிலான் கொடிதாம், புலமிலான் றனக்கென்னவோர்பற்றிலான்பொருந்து, மிலமிலான்மைந்தர் மனைவியில்லானெவனவன்சஞ், சலமிலான்முத்திதரும்பர சிவனெனத்தகுமே.) என நந்தாயுமானார் கூறியபடியுங்காண்க. இங்ஙனங்கூறியுள்ளனவேயன்றி "குவளைக்கண்ணி கூறன் காண்க, அவளுந்தானுமுடனே காண்க" எனப்பரமாசாரியமூர்த்திகளும்; "கொழுந்துதிகழ் வெண்பிறைச்சடிலக்கோவே மன்றிற்கூத்தாடற், கெழுந்தசுடரோ யிமயவளையென்றாய்கண்ணுக் கினியானே" எனத்தாயுமானாரும் பாடியருளினாராகலினவற்றினுண்மையைவிசாரிப்பாம்.

சத்தாமாத்திரமாயுள்ளபொருளே சிவனும், அதன்றாதான்மியகுணமாகிய சித்தே சத்தியுமாக வேதசிவாகமங்கள்கூறலினவ்விருவருமுலகருக்குப் பிதாமாதாக்களாயினர். அவ்விருபொருளொற்றுமையினுண்டாமானந்த ஸ்புரணமே சிவசத்திகள்பெற்ற மக்களாவர். இம்மூன்றுபொருளுமோரேபொருளன்றிவேறில்லை. ஸச்சிதாநந்தஸ்வரூபமாகிய வப்பரம்பொருள்விகாசத்தைப் பகுத்துணருங்கால் ஸத்தின்கனமேசிவனும், சித்தின் கனமேயுமையும், ஆநந்தத்தின் கனமே ஸ்கந்தகணேசர்களுமாம். பொன்னே பூஷணமாகத் திரிந்தவுபமானவாயிலாக மேலுண்மையைக்கவர்ந்திடுக. முன்னும்பின்னு நிலைகெடாது நின்ற பொன்னைப்போல் விளங்குமப்பதிநிலையினைத்தென வெளிப்பட்டமையாலவற்கொருநாமமுமில்லையென்றதும், ஆயிரநாமங்களுளவென்பதுமாகிய பரமாசாரியர்கருத்தும் வெளிப்பட்டது. அன்றியும், மாயீகமாகிய பிரபஞ்சதர்மத்தைக்கடந்தொளிர்வதென்னு முண்மையும்போதரும். எங்ஙனமெனின், கணவன், மனைவி, மக்களென்னு முலகதர்மத்தை நோக்குழிக் கணவனோரான்மாவும், மனைவியோரான்மாவும், மக்கள்வேறுவேறு ஆன்மாக்களுமாகவினைக்கீடாகவொருவரையொருவர் சம்பந்தஞ்செய்துகொள்ளத் தநுவாதிகளைமாயையிற் கொண்டு போந்துழலாநிற்பர். இங்ஙனம்போல்வதன்றென்னு முண்மையையே யப்பரமவாக்குகள்காட்டின. சிவனொருகடவுளும், உமையொருகடவுளும், ஸ்கந்தகணேசர்கள் வேறுவேறு கடவுளர்களுமாகக் கொள்ளாமைக்கேயவை பலஞ்செய்யுமென்க. பிரமனாதிகடவுளரைத் தனித்தனிப் பசுக்களாக வேதஞ் சொல்லுகையா லன்னோர்மனைவிமக்களுமவரவர்வினைக்கீடாகச் சிவனாற் கூட்டுவிக்கப்பெற்ற வேறுவேறு பசுக்களேயாவர். இவ்வுண்மைகளால், "பசுபதிப்பெயரியதனிமுதற்கடவு, ளாம்பர்களெவர்க்குமுயர்ந்தோ, னென்பதுதெளிகவியல் புணர்ந்தோரே" என்றபிரமாணப்படி ஸமஸ்த சேதநாசேதநோஜ்ஜீவிதமாயுள்ள வப்பிராகிருதமாகிய திருமேனிகளையுடையானெனபதே தீர்மானம். இவற்றின் விரிவை யாஞ்செய்துள்ள (சிவபாரம்யப்பிரதரிசிநி) என்னும் பிரபந்தத்தில் "சிவனெத்தன்மையர்" என்னும் பகுதியிற்பரக்கக்காணலாமென்க. இன்னபரமகல்யாணகுணாகரமாய் விளங்குங்கடவுள் திரிமூர்த்தியுத்தீர்ணராயுள்ளவராகையால் அவராணையின்வழியொழுகும் மாயாகுணவிசிட்டராகிய திரிமூர்த்திகளில் ஸத்வப்பிரதானராகிய வுருத்திரனே நஞ்சைவசமயத்தாற்பெறப்படும் பரமபதியென்று துணியற்க. (செழும்பொழில்கள்பயந்துகாத்தழிக்குமற்றை, மூவர் கோனாய்நின்றமுதல்வன்) என்னும்பிரமாணத்தானுந் தெளிந்தெடுக. (ஓதருணைவித்தகனை மூவரிலொருத்தனெனவோதிவிடுமற்பமதியீர்) என்றதனானுங்காண்க. இன்னுமப்பாடலில் அப்பதிப்பொருள்

ஸ்ரீ சிதம்பரமென்னுமோர்க்ஷேத்திரத்தை விடங்கொண்டிருப்ப தொன்றுமென்பதுங் (சோமசேகரகிருபானுவாய்) எனவாசிரியர்கூறியவுண்மையை நிறுத்தும். ஸ்ரீ சிதம்பரமென்கையி லதுசமயமொன்றையுஞ் சாராத பொதுவாய் விளங்கலானுண்டு மூர்த்திவிடய முக்கியமன்றெனின், "தானேயகண்டாகாரமயந் தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்,வானே" எனக்கூறியுள்ள வாக்கியத்தால் அது தள்ளுண்டதென்க. மேலிடத்தில் ஸச்சிதானந்த கனீபூதமான சிவலக்ஷணத்தைவர்ணித்திருப்பதையே மீண்டும்பயன்படுத்திக்கொள்க. அந்த க்ஷேத்திரத்தி லெல்லாச் சமயிகளு மபிமானம்வைத்தலா லன்னோர் கூறும் மூர்த்திகளே பிரதானமெனி னுகாதோவெனின், அவர் தன்மையை விசாரிக்கி லவருட்சிலர் கேவலரூபவாதிகளுஞ், சிலர் கேவலம்அரூபவாதிகளுமாய்க் காண்டலா லவர்சொந்தம்பாராட்டுதற்கச் சிதாகாயமிடந்தராதென்க. அவரெல்லாமுஞ் சைவரைப்போன் மூர்த்தாமூர்த்தங்களை யங்கீகரிப்பினன்றோவவர்க்குமங்கேயிடஞ்செய்யலாம்? அவர்களுக்கங்கே யிடமில்லாதபோது அவரபிமானஞ் சேர்தலுக்கு வழியேதெனின், மேலிடத்தில் தேகத்தையும், அத்தேகத்தி லவயவங்களையுஞ் சமட்டி வியட்டிகளாக வபிமானிக்கு முவமானத்தாற் சமயங்களின் றன்மையைக் கூறினேமாகையால் அதையிங்கே வினியோகஞ் செய்துகொள்க. மூர்த்தா மூர்த்தங்களையெல்லாஞ் சமட்டியிற்கொண்டவருக்கு எல்லாவவயவங்களுங் கூடிய தேகத்தைக் கொண்டவரும், மூர்த்தம், அல்லது அமூர்த்தங்களைத் தனித்தனி வியட்டியாகக் கொண்டவருக்குக் கரசரணாதியவயவங்களைத் தனித்தனி வியட்டியாகக் கொண்டவரு முவமிக்கப்படுதலால் வியட்டியாளர் சமட்டியில் அபிமானம் பூண்பதற்குண்டான ஹேதுவெளிப்பட்டதென்க. "தில்லைமன்றுட் பார்த்தபோதங், கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம்வெளியேயென்னவெச்சமயத்தவர்களும் வந்திறைஞ்சாநிற்பர்" என்றபடியானுங் கண்டுகொள்க. வேதசிவாகமங்களுக்குப் பாஹ்யமதவாதிகளு மருபவாதிகளே யதிகமாகையாலவரும் வியட்டித் தன்மையாலடங்கிவிட்டனர். தேகத்திலடங்கிய வுறுப்புக்களைத் தனித்தனி யபிமானித்தவர் தேகத்துக்குப் பாஹ்யவாதிகளல்லாததுபோல் மூர்த்தாமூர்த்தங்களைக்கொண்ட சமட்டி சிவதர்மத்தைத் தனித்தனி வியட்டியாகக் கிரகித்துக்கொண்டவரெப்படி வேதசிவாகமபாஹ்யராகக்கூடுமெனின், அவர் பதியினது மூர்த்தாமூர்த்தங்களைக் கொள்ளாமல் பசுபாசங்களிற்போந்த மூர்த்தாமூர்த்தங்களைக்கொள்ளலால் பாஹ்யவாதிகளென்பதிற்றட்டில்லை. புருடனொருவனையடைந்து தான் கோரியகாரியங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வெண்ணியவொருவன் தானு புருடனையடைந்து தமொழியதே யிதற்கு நிதரிசனமாம். அப்படியானகாலத்துங் கட்டைமாத்திரமே விரோதப்பட்டு அதிற்புருடாகிருதி விரோதியாவனன்ன மவர் பசுபாசமூர்த்தங்களைக் கொள்ளும்போது மவையே பதிமூர்த்தங்களென மயங்கினதேயன்றிவேறில்லையாகையா லெச்சமத்தவர்களும்வந்திறைஞ்சாநிற்பரென்றதனுண்மை விளங்கும். சைவத்தில் வேறானபுறச்சமயங்களிலும் அரூபவாதமங்கீகாரமேனு மவைகூறுமருபமியலும், பதியியலுங் கேவலம் முரணுதலாலவை சைவர்க்கு ஸாமஞ்சஸமாகாவெனவறிக. இக்கருத்தையே "பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறிபுகுதவேண்டாம்" என மேல் வலிந்தறிவுறுத்தியபடியாம். இது சைவரையே நோக்கிக்கூறியதென்க. புறச்சமயிகள் கூறுந் துர்ப்போதங்களான் மயங்கி முன்னுள்ள சிவத்வாபிவியக்தியை யிழந்தலையுமூர்க்கப்பிணங்களை நோக்கிக் கூறினமை கொண்டே (இக்கருத்தைவிட்டு) எனவும், (புகுதவே

ண்டாம்) எனவும் விதந்தமைதெரியும். இக்கருத்தையே (உவலேச்சமயங்களொவ்வாதசாத்திரமாம்) எனப்பரமாசாரியமூர்த்திகளுங்கூறினர். மேலிவை யுண்மை முத்தியைப்பயவாவென்பது விளங்கும் பொருட்டே (முத்திதருந்தெய்வசபையைக் காண்பதற்குச் சேரவாருஞ்செகத்தீரே.) என்றகூறியபடியுங் காண்க. புறப்புறச்சமயம், புறச்சமயம், அகப்புறச்சமயம், அகச்சமயமென்னு மிருபத்துநான்குவகைப்பட்ட பேதம், அபேதம், பேதாபேதங்களாகிய பலசமயங்களாலு முத்திசைகூடா வென்பதன் விரிவைச் சிவஞானஸித்தியார், தத்துவப்பிரகாச முதலிய நூல்களாற்கண்டுணர்க. ஈண்டுத் தெய்வசபையைக் கண்டன் மாத்திரத்தானே முத்தியுண்டாமென்பது, போதரும். தெய்வசபையென்றது தில்லைமன்றே யாகையாற் றில்லையைக் கண்டான் முத்தியென்றவேதப்பிரமாணமேசாலும். தேவன் என்பதற்குப் பிரகாசமானன் என்றுமேலோர் பொருள்விரித்தலால் அந்தச்சத்திகொண்டே மாயாகாரியங்களாகிய சித்திரங்களைச் செய்யுமத்தேவனிடத்திற்கூலிக்குவேலைசெய்யும் பலவேலைக்காரருக்குந் தேவரெனப் பெயர்வந்தமைகாண்க. அந்த வேலையினின்று மவர்கள் தள்ளப்பட்டால் மானிடர், நாய்கள், பேய்களாகப் பவிக்கவருதலி னுண்மை விசாரத்தாற் போதருந்தெய்வ மொன்றென்பதே தீர்மானம். தேவனென்னும் ரூடிப்பெயரையுடையவுமைக்குராதரோயன்றோ தேவராதல்சாலும். அந்தத்தெய்வமே தில்லைமன்று ளிருப்பதாலன்றோ அது தேவசபையாயிற்று? அதுவே யுண்மைத்தெய்வமென்பதற்கும், தில்லையைக் கண்டான்முத்தி யென்பதற்கும் போந்தவிதிகாசமொன்றுகூறுவாம்.

வியாதருடைய மாணாக்கராகிய ஜைமினி.யென்பவர் வேதங்களையெல்லாஞ்சரிபாகவோதியுணர்ந்துந் திருவருள்போதாமையா லவ்வேதத்தாற்றணியப்படுமுண்மைதெளியாதவராயினர். வேதமானது பூர்வம், உத்தரம் எனவிருபகுதியவாகி முன்னையதுசருமத்தையும், பின்னையது பிரமத்தையும் பொருள்களெனச் சாதிக்கும். இரண்டையுமிலக்கணையாற் கவர்ந்து பிரமத்தையே வியாதர்பொருளாகத்துணிந்து வேதாந்தஸூத்திரம் என்னும் பிரம்ஹ ஸூத்திரத்தைச் செய்தருளினர். இதற்கே வியாஸஸூத்திரம், பிரமமீமாஞ்சை, உத்தரமீமாஞ்சையெனப்பெயர்கள் வழங்கும். இந்நூலுக்கும், இதையியற்றிய வியாதருக்கும் விரோதமாய்க் கருமத்தைவிட்டுப் பிரமமென்பதொருபொருளுண்டாவதில்லையென வவ்வேதத்தின்வழியே சாதிப்பான்றொடங்கிப் பூர்வமீமாஞ்சையென்னுங்கன்மஸூத்திரங்களையச் ஜைமினிபகவான் வெளியிட்டனர். வியாதர் கருமத்தைத் தமது ஸித்தாந்தத்துக்குஸாதனமாகக் கொண்டவராகையாலதைத்தாம்விரோதியாவிட்டாலுமச்ஜைமினிக்குண்மைவெளியாவாறு அவனைச்சூரியனிடமனுப்பினர். அவரிடஞ்சென்றுபடித்து மம்முனிவர்தெளியாதவராயினர். "நல்லனநூல்பலகற்பினுங்காணபரிதே,யெல்லையிலாதசிவம்" என ஔவையாரருளிச்செய்தவாக்கியத்துக்கேயன்றோ வவரிலக்காயினர்! எவ்வளவுகற்றாலும், எவ்வளவுகேட்டாலும்,எவ்வளவுபார்த்தாலுமென்னபயன்? திருவருளில்லாதபோது. அருளிருந்தன்றியமையாதென்பதை "அருளினலாகமத்தேயறியலாம்" என்னும் ஸித்தாந்தபோதகர்திருவாக்குங்காட்டும். இன்னும், "உன்றிருவடிக்கீழுறுதியாமன்பு முன்றிருவருளினாற்கிடைப்ப, தன்றிநாற்பலவுமாய்ந்ததாலுமாசெயளப்பருந்திறமையான்மதியான்,மன்றவேகிடைப்பதன்று" என ஸ்ரீமத் அப்பதீக்ஷிதேந்திரர்கருத்தைச் சிவஞானயோகிகள் வெளிப்படுத்தினபடியாலுங் கண்டுகொள்க.

மேல் சூரியபகவானாலுந் தெளிவடையாதவராகிய வச்ஜைமினிபகவான் சிலகா

லங்கடர்துபூப்பிரதட்சிணஞ்செய்யத்தொ
டங்கினர். அப்படிச்செய்து வருகையில்
ஸ்ரீ சிதம்பரத்தையடைந்து ஸ்ரீநடராஜம
ணியைக்கண்களின் பிரயோஜனமெனக்க
ண்டனர். கண்டமாத்திரத்தில் அழலிடை
ப்பட்டமெழுகெனவுருகி நெஞ்சங்கசிந்து
நெக்குவிட்டுடைந்து பரவசமாயினர். ஐ
யோ தெய்வமில்லையென்று காலங்கழித்
தோமே! கந்தீவினையிருந்தவாறென்னே!
என்னே !! இதோவிருக்கின்றதேதெய்
வம்! என்று ஓடிச்சென்று எம்பெருவா
ழ்வே! என்னன்பே! எனக்கட்டிக்கொண்
டு கண்களினீர்ததும்ப முன்னேநின்று
வேதபாதஸ்வங்களால் துதித்தனர். (வே
தபாதஸ்தவம்) என்பது அவரால் துதிக்
கப்பட்ட நூலின்பெயராம். ஒருசுலோக
த்தில் நான்குபாதமாகையால் முன்மூன்
றுபாதங்கள் தமது சொந்ததிருவாக்கும்,
நாலாவதுபாதம் வேதமுமாகச்சேர்த்துப்
பாடியதென்றறிக. எத்தனைவேதம் படி
த்து மென்னபயனுச்சுது? திருவருளில்
லாதபோது. "தில்லைச்சிதம்பரதேவா
வுன்சித்தந் திரும்பிவிட்டால்" என்னு
ம்படியுன்றேவுண்மை பிரகாசிக்கின்றது?
" அவனருளாலேயவன்றாள்வணங்கி"
என்றபடியாலுந்தெளிக. இவ்வுண்மைக
ளால் தில்லையைக்கண்டான் முத்தியென்
னுஞ்சாத்ருசமும், தில்லையிலுள்ளதே தெ
ய்வமென்னுஞ் சிர்ப்பாடும் வெளிப்பட்ட
ன. இவை ஸ்ரீருத்ரம், கைவல்யம், சாந்
தோக்யம், மஹாநாராயணமித்யாதி யுப
நிடதங்களாற்பெறப்படுதல்காண்க.

இனிச் செகத்திரேயென்று பொதுவ
கையாற் கூறியிருக்க மேலிடத்திற் சைவ
ரையே முன்னிட்டுரைத்தாரென்ற தென்
னையெனின், செகத்தவர் பல்வேறுவகைப்
பட்ட பரிபாகத்தால் சைவபுத்தியின்றித்
தேம்பித்திரிந்துழல்வாராக, வவர்போதங்
களான்மலைந்தும், அவர் கோள்களின்மு
னைந்தும், அவரநுபவங்களிலிணைந்தும் அ
வரவராகி யலையாநிற்குமந்தபருவத்தினையு

ண்டயசைவரானோர்க்கேயெடுத்துக்கூறத்
தொடங்கினமையினவரையே செகத்திரே
யென்று கூறினபடியமைத்துக்கொள்க.
அல்லதூஉம், பொதுவாற் செகத்தவரைப்
பார்த்துக் கூறினாரெனினு மிழுக்குறாதெ
ன்க. செகத்தவரெல்லாம்வியட்டியர்லத்தி
ல்லையெல்லையினின்றகடவுளையே "தந்தெ
ய்வமெந்தெய்வமென் றெங்குந்தொட
ர்ந்தெதிர்வழக்கிடவுநின்றதெது" என்
றபடிப்பற்றி வழக்குப்பேசலாலவரையே
யவ்வழக்கறுத்தருளும்பொருட்டுச் சேர
வாருமென்றழைத்தபடியுங் கண்டுதெளி
க. இவ்வாசிரியர் சைவமதத்தையேசன்மார்க்
கமெனவற்புறுத்திக்கூறியுள்ளவாக்கியங்
களையீண்டுவரைந்து காட்டுதும். "விண்
ணவரிந்திரன்பிரமனாதி விளங்கு
சத்தரிஷிகள்கனவீணைவல்லோர், ரெண்
ணரியசித்தர்மநுவாதிவேந்த ரிருக்கா
திமறைமுனிவரெல்லாமிந்தக், கண்
ணாகன்ஞாலப் பதிக்கத்தாரோ யுள்ளங்
கையினெல்லிக்கனிபோலக் காட்சியா
கத், திண்ணியநல்லறிவாலிச்சமயத்
தன்றோ செப்பரியசித்திமுத்தி சேர்ந்
தாரொன்றும்" எனவும், "செப்பரியசம
யநெறியெல்லாந்தந்தந் தெய்வமேதெ
ய்வமெனுஞ் செயற்கையான, வப்பரி
சாளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா லடுத்
ததந்நூல்களும் விரித்தேயதுமாறுதி,
யொப்ப விரித்துரைப்பரிங்ஙன்பொய்
ம்மெய்யென்னவொன்றிலையொன்றென
ப்பார்ப்பதொவ்வாதார்க்கு, மிப்பரிசா
ஞ்சமயமுமாய்ல்லவாகி யாதுசமயமு
ம் வணங்குமியல்பதாகி" எனவும், "இ
யல்பென்றுந் திரிபாமலியமமாதி யெ
ண்குணமுங் காட்டியன்பாலின்பமாகி
ப், பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமா
கிப்பண்புறவுசௌபானபட்சங்காட்டி,
மயலறுமந்திரஞ்சிட்சை சோதிடாதி

மற்றங்கநூல் வணங்கமௌனமோலி,
யயர்வறச்செங்கியில் வைத்துராஜாங்
கத்தி லமர்ந்ததுவைதிகசைவமழகித
ந்தோ" எனவும், "அந்தோவீதகிசயமி
ச்சமயம்போலின் றறிஞரெலாநவெறி
யவணிமாவாகி, வந்நாடித் திரிபவர்க்
கும் பேசாமோனம் வைத்திருந்துமா
தவர்க்குமற்[illegible], மிந்திராதிபோக
நலம்பெற்றவேர்க்கு மிதுவன்றித்தா
யகம்வேறில்லையில்லை,சந்தானகற்பகம்
போலருளக்காட்டத் தக்கநெறியிந்
நெறியேகாண் சன்மார்க்கம்" எனவும்
போந்தவாக்கியங்களேசாலும்.

மேல் விசாரத்தால் எல்லாமார்க்கங்
களிலுஞ் சிறந்தமார்க்கஞ் சைவமொன்றே
யெனவும், அச்சைவத்தாற் பெறப்பட்ட
மெய்ப்பொருள் சிவமொன்றேயெனவும்,
அச்சிவம் தில்லைமன்றுளனவரததாண்ட
வம் புரியாநிற்பதொன்றெனவும், அதுவே
உண்டெய்வமெனத்தெய்வமென்று சமயங்க
ளெல்லாவற்றினும்வழக்குப்பேசநிற்பதொ
ன்றெனவும், அதனலெல்லாச் சமயங்
களுமங்சாங்கி பாவத்தால் சைவமேயா
குமெனவும், சிவத்தைக்காட்டிலும் வே
றுதெய்வந்தேடினுங் கிடையாமையாலெ
ல்லாச் சமயங்களாலும்போந்ததெய்வங்க
ள்யாவும் நம்பரசிவமொன்றேயெனவும்,
தெய்வ வொற்றுமையாலும், சமயாங்க
வொற்றுமையாலுஞ் சைவத்திற்குவேறா
னதொருமார்க்கங் கிடையாமையால் சை
வராயுள்ளபேர் வேறாகவெண்ணுவதற்கு
ஒருசமயமு மில்லையெனவும், யாவருஞ்
சைவரோயாவரெனவுந் துணிவதுமேலோர்
மரபாம்.

இன்னுமிதை விரிக்கில் வேறுசமயிக
ளிடத்துச் சைவருக்குத்துவேஷமுண்டா
கக்கூடாதநியாயங்கள்பலபடக்கிடக்கும்.
எங்ஙனமெனின், பொய்யாமை, சொல்
லாமை, களவாமை, கள்ளாமை, பிறர்ம
மனைநயவாமை முதலியகற்குணங்களுயிர்
களுக்குரிய பூஷணமாக வேதசிவாகமங்க
ள் விதந்துரைக்கும். "அழுக்காறவாவெ
குளியின்னச் சொனான்கு, மிழுக்காவி
யன்றதறம்" என்றதேத்யாதி பிரமாண
ங்களுஞ்சான்றும். இன்ன மங்கலகுணங்
களுத்தமோத்தமமார்க்கமாகிய சைவத்
துக்கேயமையும். இவை யச்சைவசமயிக
ள்கொண்டொழுகற்பாலனவாகிய வறங்க
ளாம். இங்ஙனமாக, சைவரென்னும்பேர்
மாத்திரம்வைத்துப் படிவிபூதியைமேற்பூ
ச்சாகக்கொண்டு பொதிபொதியாக ருத்
ராக்ஷங்களைச்சுமந்து பகல்வேடதாரிகளா
ய்த்திரிந்து சொப்புங்கிளையுமேவிடுத்து வி
ல்வமரத்தினிலைகளை ஸமூலமாய்ப்பறித்து
ச் சிவபூசையென்னும் வீண்வியாஜத்தாற்
போதுபோக்கிக் காலங்கழித்துக்கொண்டு
சிவதிரவியாபஹாரங்களும், மேற்கூறிய
தர்மவிஹீனங்களுங்கொண்டிலையும்போலி
ச் சைவரையுமன்றோ வவர்வேடமாத்திர
த்தாலன்றி நாம்வழிபடுகின்றோம்? மேல்
யாம்காட்டிய பகுதிகள் சைவசமயிகளநு
ட்டிக்கற்பாலனவாகிய பாஹ்யாந்தரமா
னவிரண்டு தர்மங்களாக வேற்படுகையா
லிரண்டிலதுகுறையினு மவரைவிவேகி
கள்தள்ளவேண்டியது. இங்ஙனமாக, அ
ந்தரதர்மங்க ணிறைந்திருப்பினும் பாஹ்
யதர்மங்களில்லையாயி னவரைமாத்திர
மேநாம் வர்ஜிக்கின்றோம். இப்படியேபா
ஹ்யதர்மங்கணிறைந்திருப்பினு மந்தரதர்
மங்களில்லையாயி னவரையும் நாம்வர்ஜி
க்கவேண்டுமன்றோ? அப்படிக்கனுபவமி
ன்றே! இதுஎன்னபெருந்தாழ்வு? சைவரு
ளநேகர்பாஹ்யதர்மிகளாகவே திரிவதன்
றி அந்தரதர்மிகளாகக்கிடைப்பது அதிது
ர்லபமாய்விட்டது. அந்தரத்திலவலம்பிப்ப
ன வெல்லா முலகாயதர்க்குரிய வஞ்சம்,
பொறாமை முதலான வஸங்கதங்களேயா
கையால் அவரோன்புறச்சமயிகளாகமாட்
டார்கள்? அப்படியே கடவுளில்லையெனவு
லகாயத ஸித்தாந்தத்தைப் பாஹ்யத்தி ல
வலம்பிப்பவருள் பொய்யாமைமுதலியவ

ந்தரதர்மங்கள்ஸித்திக்கப்பெற்றவர்கிடை
ப்பினவரேன் சைவராகமாட்டார்கள்? சை
வத்துக்கே யவை யுரியதருமங்களாகையா
ல். இவை யெல்லாச்சமயங்கட்கும் பொ
துக்குணங்களெனக்கூறுவாருமுளர். சை
வத்தைவிட்டு ஒருசமயமு முண்டாதற்கே
யிடமில்லாதபோது அங்கே யவர்கூற்றுப்
பயன்படுவதெங்ஙனம்? சைவத்தினடியா
கவே யச்சமயங்கள் ஜீவித்தலாலவற்றுளி
த்தருமங்களுபசாரமென்க. பாஹ்யத்தில்
சைவசின்னங்கண்டு சைவரென மருவும்படி
யே அந்தரத்திற்சைவதருமங்களைக்கண்டு
சைவரென மருவிக்களிகூர்தல் சாலுமெ
ன்க. இதனாலெந்தச்சமயிகளுஞ் சைவத
ருமங்களைப் பாஹ்யாந்தரங்களாகியவிரண்
டுவகையாலுங் கொள்வதரிதாயினு மவற்
றுளொருவகையாலாவ தவசியங்கொண்
டேயிருப்பராகையால்யாவருஞ் சைவரா
ல் விரும்பத்தக்கவரேயாவர். இப்படிக் கூ
றியதால்பாஹ்யாந்தரங்களாற் சைவஸித்
தியுண்டாவது பரமகஷ்டமென்பதும், அ
ப்படியுண்டாகப்பெற்றவருமையிற்கிடை
ப்பாரென்பதும், அவருக்கு ஸமரசஞான
முண்டாமென்பதும் ஏற்பட்டது. இவ்வா
றன்றி மாயாவாதத்தையே வேதாந்தமெ
னவும், அந்தப்போலி வேதாந்தமுஞ் சை
வஸித்தாந்தமுஞ்சமரஸமாகியவொரேஞா
னமெனவும்பேசிப் பொங்கியழிவார் கோ
ளையும், ஆணவத்தான்மொத்துண்டு பிறந்
துழலும் விண்டுமுதலியபோலித்தெய்வங்
களையும், நம்பரசிவமூர்த்தியையு மொரே
தெய்மென்று சமரஸஞானம்பேசிச் சுழ
ச்சிற்பட்டுழல்வார் கோளையுஞ் சமரஸமெ
னல்பொருந்தாது! பொருந்தாது!!

ஈண்டு மாயாவாதம், போலிவேதாந்த
மென்றுகூறி நம்மால்பஹிஷ்காரஞ் செய்
யப்பட்ட சமயமே யுத்தமோத்தமமான
வைதிகமார்க்கமெனவும், அதற்கிப்பெயர்
களுரிமையல்லவெனவும், மாயாவாதமெ
னவநைக கூறுவதற்கு நியாயங்கிடையா
தெனவும், மாயையென்பதொரு பொரு
ளையே கொள்ளாத வம்மதமெப்படிமாயா
வாதமாகுமெனவும், அதிவே மாயாவா
தமாகுமெனி னம்மதத்துப்பூர்வீகர் தங்க
ள் சாத்திரங்களில் மாயாவாதமென்னு
மோர் மதத்தை நிரசிப்பதென்னையெனவு
ம், அதனால், "மிண்டியமாயாவாதமெ
ன்னுஞ், சண்டமாருதஞ் சுழித்தடித்
தாஅர்த்து" என ஸ்ரீமந்மாணிக்கவாசக
சுவாமிகள் கடிந்தருளிய மார்க்கமினைத்
தென வெளிப்பட்டதெனவும், இந்தமாயா
வாதப்பே ரதைவிட்டொழிதலா லதற்கு
ப் போலிவேதாந்தமென்னுபெரு மப்படி
யேயாகுமெனவும், அப்படியாகுங்கால்,
வேதாந்தமென்னுமார்க்கம்அதைக்காட்டி
லும் வேறாகவுண்டாவது கூடாதெனவும்,
சித்தாந்தமென்னுஞ் சைவத்துக்கு அது
பொருண்முடிவில் விரோதியாகையால்
ஸித்தாந்தமும் அதுவேயாகுமெனவும், இ
ரண்டுமொன்றெனவுண்மையறிந்தே "வே
தாந்த சித்தாந்தசமரச நன்னிலைபெ
ற்ற வித்தகச் சித்தாகணமே" என்று
தாயுமானவருங் கூறினரெனவுஞ் சமா
தானங்கூறித் திருப்தியடைந்துகொள்ளு
மன்னோர் அறியாமை தொலைய வுரைசெ
ய்வாம்.

போலிவேதாந்தமென்ன யாம் நிரசிக்
கு மார்க்கத்தை யுத்தமோத்தமமான வைதிகமார்க்கமென்று அவர் கூறலாலுண்டா
கிய வசிதம்யாது? கடவுளில்லை, ஆன்மா
இல்லை, பூதங்களே யுள்ளவையெனக்கூறு
முலகாயதனுந் தன்னை வைதிகமார்க்கத்
தானாகக் கூறலால். "பூதத்தேயன்னமா
கியன்னத்தாலுடம்புபுந்தி, பேதித்தே
மனமுமாகிப் பிரிந்தமை திருந்தவின்
று, வேதத்தேயிடக்கவென்றே மே
தினியோர்களெல்லாங், கேதத்தேவீ
ழ்ந்துவேறு நெறிபலகேட்குமாறே" எ
ன வவனுதாஹரிப்பதும் பிரமாணவாக்கிய
மேசாலும். இவன் சிவசீவர்களுக்கு நாத்

திகத்வங்கூறிப் பூதங்களைமாத்திரமே யா
த்திகமாகக்கொண்டவன். இவனை யே
னையசமயிகளெல்லாம் நாத்திகன், நாத்தி
கனென வோயாது கூறுகின்றனர். மா
யாவாதியுமப்படியே கூறுகின்றனன். அ
து அவன்பாலிழுக்கெனவறிக. அவனே
ஆத்திகனாகாதபோது அவன் பிறனை ஆ
த்திகரன்றெல் யாண்டிசையும்? உலகாய
தன் பூதங்களுக்குமாத்திரம் ஆத்திக்த்வ
ங்கூறிச் சிவசீவர்களுக்கு நாத்திகத்வமங்
கீகரித்தபடியே மாயாவாதியாவான் சி
வத்துக்குமாத்திரம் ஆத்திசத்வங் கூறிச்
சிற்சடபூதங்களிரண்டுக்கும் நாத்திகத்வம
ங்கீகரித்திருக்கின்றனன். சத்தாயுள்ள சி
வத்தை யங்கீகரித்த மாயாவாதிக்கும், அ
சத்தாயுள்ள பூதத்தையங்கீகரித்த வுலகா
யதனுக்கு மொருதாரதம்யமும் யாம்கண்
டிலம். இரண்டுபேரும் நாத்திகரென்னுந்
துணிவுடைமையால், சத்தாகிய சிவத்தை
மாத்திரங்கொண்ட மாயாவாதிக்கு அச
த்தாகிய வுலகமும். சதசத்தாகிய வான
மாவுமில்பொருள்களாய்முடிதலி னவனை
முழுஆத்திகனெனல்கூடாது. அசத்தாகிய
வுலகத்தைமாத்திரங்கொண்ட வுலகாயத
னுக்குச் சத்தாகியசிவமும், சதசத்தாகிய
வுயிருமில்பொருள்களாய்முடிதலி னவனு
மப்படியே முழு ஆத்திகனாகமாட்டான்.
மாயாவாதிக்குள்ள வாத்திகத்வமுலகாய
தனுக்கு முண்டாயினமையின் மாயாவா
தியாவானினி யுலகாயதனை நாத்திகனெ
னக்கூறித் திரிதனலஞ்செய்யாதென்க. உ
லகாயதன் அசத்தாகிய பூதங்களே சிற்ச
டங்களாய்த் திகழுமென்வும், மாயாவா
தி சத்தாகிய சிவமே சிற்சடங்களாய்த் தி
கழுமெனவுங்கூறலா லிருவர் கோள்களு
மொரோ தன்மையவாகியழியும். "சத்தி
லசத்துணைசெய்வாரகம்பிர, மத்தரு
ன்மத்தரொன்றுந்திபற, வஞ்சகப்பித்த
ரொன்றுந்திபற" என மாயாவாதியையும்,
"ஓதுமசத்தி லுயர்சத்துதிக்குமென்,
றோதுவர்நாத்திகருந்திபற, வூகமிழந்

தாரொன்றுந்திபற" என வுலகாயதனையு
ஞ் (சித்தாந்தவுந்தியில்) யாம்கண்டித்திருத்
தல்காண்க. சத்துஅசத்தாகவும், அசத்து
ச்சத்தாகவுந் திரியமாட்டாவாகையால்.
நெல் கமுகாயும், கமுகுநெல்லாயு நீளாவெ
ன்னுந்தருக்கமே யதைநிறுத்தும். நாத்தி
கராகிய வவ்விருவருள் மாயாவாதியை ஆ
த்திகனென்கையிலப்படியே யுலகாயதனை
யும் ஆத்திகனென்றலிற் பழுதில்லையென
வும், உலகாயதனை நாத்திகனென்கையி ல
ப்படியே மாயாவாதியையும் நாத்திகனெ
ன்றலிற்பழுதில்லையெனவுங் கற்றுணர்ந்த
மேலோர்சகுதாகிற்பர். இப்படி யிவர்க
ளொழியவே, சத்து, அசத்து என்னு மிரு
பொருள்களையுந்தான்விவகரித்தலாலவற்றி
ன்வேறான மூன்றாவதுசதசத்தாகியவான்
மாவென்னுந்தன்னையுங்கண்டு பதார்த்தத்
திரயபோதகனாகிய வேதாந்தரஹஸ்யங்க
ளைக்கண்டுணர்ந்தவனேயன்றோ ஆத்திகனா
வான்? கண்டவுலகமும், காணும் ஆன்மா
வும், காட்டுஞ்சிவமுமாகிய மூன்றனுளொ
ன்றுகெடினு மாண்டு ஆத்திகம் பூர்த்திகட்
டாதென்க. சிதசித்ச்வரபதார்த்தத்திரய
போதகர்களாகிய பாஞ்சராத்திரிகட்குஆத்
திகத்வம்ஸித்திக்குமேயெனின், அன்றே
ர்சாணுந்தன்மையினவாகிய தம்மோடொ
த்தபசுக்களுள்ளோர்பசுவையேகாட்டும்பதி
ப்பொருளெனமயங்கலாலவருக்கும்பதிநி
ச்சயத்தன்மையில் நாத்திகமேநிலைக்கும்.
மேல், பதிபசுபாசபதார்த்தத்திரய போத
கராகிய சைவஸித்தாந்திகளே முழுஆத்தி
கராதல்கண்டுதெளிக. சைவமொன்றுக்
கே ஆத்திகத்வம் நிலைத்தலாலதுவே வேத
வேதாந்தபாரங்கசிவர்களால் கொள்ளத்த
க்க வைதிகமார்க்கமாயினமை ஸித்தித்த
து. இந்த வுண்மைநியாயங்களால் மாயா
வாதமே வைதிகமார்க்கமென்று சாதிக்க
ப்புகுவது தவறாய்விட்டது. நாத்திகமு
மவைதிகமுமாகத்துணியப்படு மம்மதத்து
க்கு மாயாவாதம், போலிவேதாந்தமென்
னும் பெயர்களுரிமையல்ல வென்னுந்தர்
வாதமு மினிச்சிவியாதென்க. மேல்விய

வஸ்தையா லப்பெயர்களம்மதத்திற்குரிய
வேயென்று நியாயம் போதரலாலதையி
ன்னுங்கொஞ்சம் விளங்கவுரைப்பாம்.

மாயையை யில்பொருளாகக் கொள்
ளலாலவர்மதம் மாயாவாதமாவதெப்படி
யெனின், அவர்ஜகஜீவபரங்களை மிச்சை
யெனக் கூறுந்தன்மையான் மிச்சாவாதி
களென்ன வ்வாையுண்மைநூல்கள் கூறும்.
(யாமாஸாமாயா)என்பதற்குஎதுஇல்லா
ததோஅதுமாயையெனவவர்மதப்படியே
பொருளுண்டாவதாலதுவே மிச்சாவாத
ம், மாயாவாதமென்றின்னனவாக வழங்
கப்பெறும். மிச்சாவாதம் என்பதற்கும்,
மாயாவாதமென்பதற்குமொரேபொருள்
கண்டுதெளிக. சிவனை யுள்பொருளாக வா
திக்குஞ்சமயம் சைவவாதமெனவும், வி
ண்டுவை யுள்பொருளாக வாதிக்குஞ் சம
யம் வைணவவாதமெனவும்பெறப்படுதல்
போன் மாயையையுள்பொருளாகவாதிக்
குஞ்சமயமாயினன்றோ அது மாயாவாத
மாகுமெனின், ஒருசொல்லுக்குப்பலபொ
ருளுண்மையா லப்பலபொருளும் ஸந்தர்
ப்பங்களின்வழி வினியோகம்பெறும். மா
யையென்ப தொருபொருளையில்லாதது எ
னவவர்கூறுவது சொன்மாத்திரமே யன்
றி யவர்க்குள்ளசோதனங்களெல்லா மம்
மாயாவிலாசமேயாம். அநுபவத்திலதை
யுடையவராகி வார்த்தைமாத்திரத்தாலது
கிடையவேகிடையாதெனக் கூறுவதாலவ
ர் வீண்சொல்லென்னை, கௌரவம் பெறு
மா? மாயையுளதென்பது சொன்மாத்திர
மெனவும், அதுபொருளாகவுளதாயின்ஞா
னிகளநுபவத்திற்பிரபஞ்சந்தோன்றாததெ
ன்னையெனவுஞ் சங்கித் தழலுமன்னோர
றியாமையைத் தொலைப்பாம். அஞ்ஞானி
களுக்குச் சிவம் விஷயமாகாததுகொண்டு
அச்சிவமுஞ் சொன்மாத்திரத்தது எனவு
ம், அதுபொருளாக வுளதாயினஞ்ஞானி
களநுபவத்திலேன் றோன்றக்கூடாதென
வுமுண்டாகுமாசங்கைக்குச் சமாதானம
வர்சொல்லட்டும் பார்ப்போம். ஞானிகளு
க்கு உலகமும், அஞ்ஞானிகளுக்குச் சிவ
மும்புலப்படாவென்க. அஞ்ஞானிகளுக்
குச் சிவம் விஷயமாகாமையா லதையில்
பொருளெனலமையாததுபோன் ஞானி
களுக்கு விஷயமாகாதது கொண்டே பி
ரபஞ்சத்தை யில்பொருளாகத்துணிவது
சர்வாஸங்கதமென்க. ஞானிகளுக்குச் சி
வமொன்றே தோன்றிக்கொண்டிருக்கு
ம். அப்படியே அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரப
ஞ்சமொன்றே தோன்றிக்கொண்டிருக்
கும். இவ்வுண்மைகளான் மாயையென்
பதொருபொருளை யாமங்கீகரித்த இல்லை
யென வவர்கூறுங்கூற்றுச் சிதைவுண்ட
தென்க. "இல்லாததேததுவேமாயை
யெனினில்லாத, தில்லாததேயாகுமெ
ம்மதமே, யில்லா, வொருபொருளு
ண்டென்னவுனாக்குமோவேதம், வரு
பொருள் வேறாகமதிப்பீர்" என யாம்
(சித்தாந்தசேகரத்திற்) கூறியபடியாலு
ங்காண்க. (வருபொருள்வேறாகமதிப்
பீர்) என்பதனை ஞானிகளுக்குச் சிவ
மொன்றே தோன்றிக்கொண்டிருக்குமெ
ன மேற்சாதித்த நியாயமேநிறுத்தும். உ
ள்ளதையில்லதாகக் கூறுந்தன்மையால்அ
ஸத்தியவாதிகளென்பதுதோன்ற மிச்சா
வாதி,மாயாவாதியென வவ்வையாம் கூறு
தல்பிழைபடாதெனவறிக. தம்மநூல்களி
லவர்மாயாவாதமெனவேறொன்றைநிரசி
க்கத்தொடங்குவதெல்லாந் தம்பாலேறிய
குற்றத்தைத்தவிர்த்துக்கொள்ளும் பொரு
ட்டேயாம்.ஒருவன்றலைமேன் மலமிருக்க
க்கண்டிரங்கியமற்றொருவனுன்றலைமேலு
ள்ள மலத்தைமாற்றுதி யென்றவளவில்ல
ன்றலைமேன் மலங்கிடையாது,அவன்றலை
மேன்மலமிருக்கிறதென வேறொருவனை
ச்சுட்டிக்காட்டியும்,உன்றலைமேற்றான் ம
லமிருக்கிறதெனச் சொல்லவந்தவனையே
திருப்பிக்கூறியுந் தன்றலையிலுள்ள மலத்
தைமாற்ற வழிதேடாதமதிகேடன் விருத்
தாந்தத்திலீதடங்கலால்விவேகிகள் கழகத்
து மணம்பெறாதென்க,மாயாவாதியாகிய

தனக்கு நேரிட்டிருக்கும் நாத்திகத்வத்
தைப் பரிகரித்துக்கொள்ள மாட்டாமல் உ
லகாயதனை நாத்திகனென வவன்பழித்
துத்திரியும் பண்பிற்றனே முற்றுமிழிந்த
ழியுமென்க. (மாயாவாதி பேயாகித்,
தானேயுளாக்குமந்நூலி னுண்மைதன்
னைச்சாற்றுவாம்) என அருணந்தி சிவா
சாரிய சுவாமிகளும், (மாயாவாதப்பே
யா வுனக்குத், தேவரிலொருவனுண்
டாக, மேவருநரகம் விடுத்தலோவரி
தே.) என உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிக
ளும் முறையே சிவஞானசித்தியிலும், சங்
கற்ப நிராகரணத்திலுங் கூறினராகலி ன
வற்றினுண்மைகளை யறிந்தோர்பாற் கே
ட்டடங்குக. இப்படி யுண்மைவெளிப்பட்
டமையால், ஸ்ரீமந் மணிவாசகமூர்த்திகள்
கடிந்தருளிய மாயாவாதம் தம்மதல்லவெ
னத் தப்பித்துக்கொள்ள வழிபார்த்ததுந்
தமோதிப்போயிற்றென்க.

இந்த விசாரத்தால், மாயாவாதப்பே
ரவரை விட்டொழியாமைவெளிப்பட்டத
னாற் போலி வேதாந்தப்பேரு மவரைவிட்
டதில்லை யென்பதை நிரூபிப்பாம். மேலி
டத்தில் வியவஸ்தைபண்ணி மாயாவாத
மென்பது நாத்திகம், அவைதிகம் என்னு
ம் பெயர்கட்குரிய சீருடைத்தெனத் தீர்
மானித் திருக்கின்றோமாகையா லதுவே
போலிவேதாந்தமென்பதை நிலைக்கப்ப
ண்ணும். இவ்வளவாபாசத்தினதாகியவ
தை வேதாந்தமாகிய சைவதுல்யமென
வாவது, சைவாதிதமெனவாவது எந்த
விவேகத்தால் நாமொப்புக்கொள்ளலாம்?
வேதாந்தம் என்பது வேதமுடிவு என்று
பொருள்படும். வேதத்தின்முடிவு சிவமெ
ன்றேநிர்மாணம். அச்சிவம் ஸச்சிதாநந்த
கனீபூதமாயுள்ளது. அதற்கு அநர்தஜடது
க்காதிகள் கூறுவது வேதாந்தமாகாது.
இங்ஙனமாக, ஜநநமரணப்பட்டுழலு மு
யிர்வர்க்கங்களும், தநுவாதிகளாகக் கா
ரியப்பட்டழியு மாயாப்பிரபஞ்சக்களு ம
ந்தப் பரமசிவத்தின் விபூதியெனக்கூறிப்
பிரலாபிக்குஞ் சித்தாந்தத்தை நாமெப்படி
வேதாந்தமென்னலாம்? தத்வமஸியாதி
வேதாந்தங்களால் ஸித்திக்கு முண்மை
யெதைப்பயக்குமெனின், (ஆரணங்கட
ருதத்துவம்மஸி யெனும்பதப்பொரு
ளறிந்திடாய், காரணம்மதுவுநீயுமெ
ன்றிருமை கண்டுவேறின்மைகருதலா
ல்) என்னும் வசனத்தாற் கண்டுணர்க.
இத்தியாதி மஹாவாக்கியங்களை வேதாந்
தமென்பதிற் றட்டில்லை. இவற்றினுண்
மையு முரிமையுமானபொருள்களையன்றி
மதாந்தரஸ்தர் அந்யதாகூறும் ரோதனு
ரத்தங்களெல்லாம் எப்படிவேதாந்தகும்?
அபார்த்தங்களாற் பிரலாபித்துக்கொண்
டிருப்பவரெல்லாமுந் தங்களை வேதாந்திக
ளெனக்கூறித் திரிவதால்அவருளச்ரகண்
யனுகியமாயாவாதியும்பட்டியேசொப்பன
ங் கண்டுகொண்டிருக்கின்றனன். அவ
ற்றினுண்மைப்பொருளைக்கவர்ந்து அநுஸந்
தானஞ்செய்யு மாற்றலுடையவ னெவ
னே வவனேயன்றோ வேதாந்தியென
வெளிப்படக்கூடும்? அவனெவனுயிருக்க
க்கூடுமெனின், வேதாந்தத்திற்கூறிய
ஸச்சிதாநந்தலட்சணத்தைக் காலத்திரய
த்துஞ் சிதையாமற் பாதுகாத்துக்கொள்
ளத்தக்கவனுய்ச் சிவத்தியான விசிட்டமே
ற் கொண்டொழுகு முத்தமாதிகாரியாதல்
வேண்டும். அந்தலட்சணங்குன்றாதுஉப
சீவிப்பது சிவாகம ஸேவைசெய்தாலன்
றி விளங்காது. அச்சிவாகமநிஷ்டை பெ
ற்றவரோ சைவராகையால்அவரோவேதாந்
திகளாதல் சாலும். வேதத்தினந்தத்தைய
றிந்தவரோவேதாந்திகளாவதுண்மையாக,
சிவாகமங்களையறிந்தபேர் வேதாந்திகளா
வதெங்ஙனமெனின்,வேதத்தினந்தத்தை
யறியுந்தன்மையி லுண்மையறிவும், பொ
ய்யறிவுமாகவெளிப்படலால்உண்மையறி
வின்படி வேதாந்தமும், பொய்யறிவின்ப
டிப் போலிவேதாந்தமுஞ்சித்திக்கும். ஒவ்
வொருவருந் தாந்தாங்கூறும்பொருளேயு
ண்மையெனக்கோடலினத்தனையிதுதானெ
னநாட்டுதல் வேறு சான்றிருந்தாலன்றி

யமையாது அச்சான்றே சிவாகமமாகையாலதனையுணர்ந்தவரே வேதாந்திகளென்றல்பொருந்தும். வேதத்தையும், வேதாந்தங்களாகியவுபநிடதங்களையுஞ்சொன்ன சிவனே சிவாகமங்களையுஞ் சொன்னாராகையால். வேத்த்தை ஸூத்திரமும், சிவாகமத்தைப் பாடியமுமாகக் கொள்ளுஞ் சைவமார்க்கமே வேதாந்தமெனவுஞ் சித்தாந்தமெனவும் பெறும். மூலத்தால் வேதாந்தமும், பொருள்விளக்கத்தால் ஸித்தாந்தமுமாகிவிளங்குஞ் சைவமார்க்கத்தோடு எப்படியோ மாயாவாதம் ஸாம்யம்பெறும்? அம்மாயாவாதத்துக்குமுன் சிவாகமம் இருளுக்குமுன் கதிரொளியாகுமாகையால். இருளுங்கதிரொளியு மொன்றாகு மெனினன்றோ, மாயாவாதமுஞ் சைவமுமொன்றாகும்? அப்போதல்லவோ வம்மாயாவாதம் வேதாந்தமுமாகும்! அப்படியே சித்தாந்தமுமாகும்! பின்னர் வேதாந்தசித்தாந்தசமரசமுமதுவே யென்னனுமாகும்!

பதிபசுபாசங்கள் மூன்றுக்குமாத்திகங்கூறும் வைதிகசைவத்தின் முன்னர்ப் பாசபசுக்களுக்கு நாத்திகங்கூறிப் பதிக்கு மாத்திரம்ஆத்திகமங்கீகரித்து அப்பதியைக்காட்டிலும் பசுபாசங்கள் வேறில்லையெனப் பதிநிந்தைகூறுநிற்கு மம்மாயாவாதம் ஸாம்யம் பெறுவதெங்ஙனம்? கதிரொளியும், கண்ணொளியும், இருளுமாகிய மூன்றுங்கதிரொளியேயென்னப் பொருந்துமா? தனித்தனி யொவ்வொன்றும் வேறுவேறு லட்சணங்களைக்கொண்டுவிளங்கலால். கதிரொளிசிவமும், கண்ணொளி யுயிரும், இருள் மலமுமான போது இம்மூன்றையுங்கதிரொளியேயென்று சொல்லுவதெங்ஙனம்? மூன்றும் வேறுவேறாகி வியாபக, வியாப்தி, வியாப்பியங்களாக விரவிநிற்குமென்னுஞ் சைவசித்தாந்தமும், இவைமூன்றல்ல வொரேபொருளென்னும் மாயாவாதமு மெப்படியோ சமரசமாகும்? பசுபாசங்களையில்பொருள்களாகமதித்துப் பதியொன்றுளதெனக்கொண்டதேயன்றி அப்பதிதருமங்குலேயவதுவே பசுபாசங்களாய்த் திரிந்ததென்னு மாபாசத்தா லப்பதிக்கு நாத்திகத்வமே ஸித்திக்கச்செய்தவராயினர். அப்படிப் பரிணாமத்தைப் பெறுவது பதியாகக் கூடாமையால். அல்லது பசுவே பதியாயினதென்றாலும், பாசமே பதியாயினதென்றாலுஞ் சர்வாஸங்கதமெனத் தள்ளுண்டுபோமெனவறிக. வேதார்த்தத்தின் பொருளாயுள்ளது ஆகமார்த்தமாகையா லவ்வாகமார்த்தமே ஸித்தாந்தமென லமையும். இவ்விரண்டுமே ஸமரசமாகுமன்றியேனைய நான்முடிவுகளைச் சமரசமெனல் பொருந்தாது! பொருந்தாது!! "ஓரும் வேதாந்தமென்றுச்சியிற்பழுத்த, வாராவின்பவருங்கனிபிழிந்து,சாரங்கொண்டசைவசித்தாந்தத், தேனமுதருந்தினர்சிலரே" எனப்போதரும் பிரமாணத்தானு மதுநிலையுதல்பெறும். 'வேதாந்தமுடம்பும், சித்தாந்தமுயிருமென விளங்கலா லவை யத்துவிதப்பட்டுநிற்கு முறைமைநோக்கி அதுவேயிதுவெனவும், இதுவேயதுவெனவுங்கூறுதல் பொருந்தும். இன்னும், "வேதாந்தத்தெளிவாஞ்சைவ சித்தாந்தத்திறனிங்குத்தெரிக்கலுற்றாம்" எனவும், "வேதாந்தசித்தாந்தமே பிறவாவீடென்றான்,ஓதாமல்வேதமுணர்ந்தோன்" எனவும் போந்த வருள்வாக்கியங்களு மவ்வுண்மையைக்காட்டும். இன்னவுண்மையை விளக்கவேயன்றோ "வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே" என நந்தாயுமானாருங்கூறினர்? இங்ஙனந்தோராது மாயாவாதத்தையே அவர் வேதாந்தமெனக் கொண்டாரெனவும், அதையே சித்தாந்தமாகிய சைவத்தோடு சமரசங்கூறினாரெனவும் வீணாசைகொண்டு உரிமைபாராட்டவரு மவர்வாய்மைப்பாடு வளம் பெறுதென்க.

அவர்கோளை மாயாவாதம், போலிவேதாந்தம், போலியத்துவிதம், அகம்பி

ரமவாதம், ஏகான்மவாதம், பிரசசின்
னபௌத்தவாதம், சூனியவாதம், நாத்தி
கவாதம் என்றற்றொடக்கத்துப் பலபெ
யர்களால் வழங்குவதே யுரிமையென்
க. என்னை, அகம்பிரமவாதம் என்பது எ
மக்கு மொப்பேனும்அத்துடன் பிரமவாத
மென்று மதைவழங்குவே மெனின், அ
துகூடாது. பிரமவிலக்கணஞ் சிதைந்து
போக விவகரிக்கும் அவலத்தைப்பெற்
று விளங்குகையால். உலகாயதனுக்கு
அவன்கூறும் பூதசமட்டியே ஜகத்கார
ணமாகின்றமையா லவனுமன்றோ பிரம
வாதியென வெளிவரக்கூடும்? அவன் பூத
த்தையேபொருளெனக்கொண்டபடி யிவ
ன் பசுவையேபொருளெனக்கொண்டமை
யா லிருவரும் போலிப்பிரமவாதிகளேயா
யினர். இரண்டுக்கும்வேறாகப்பிரமமொன்
று விலட்சணமாகவுண்டாகையால். அந்த
ப்பிரமம் சிவவாசகத்தால் சைவசித்தாந்த
மொன்றனே பெறப்படுகையால்அதற்கே
பிரம்ஹவாதம் என்னும்பெயர் சிறக்குமெ
ன்க.

இப்படிப்பட்டவுண்மைகளை யறியாது
தம்ம விபரீதப்படியே தாயுமானரையுங்
கொண்டு அவர் சுத்தவேதாந்தியென்பவ
ரும், வேதாந்தசித்தாந்தசமரசி யென்பவ
ருமாகப் பொங்கிவழியும் பூரியருள்ளம்
வெள்குற வின்னுஞ் சிலவசனங்களைக்கா
ட்டி அவர் சைவசிரோரத்னமாயுள்ளவரெ
ன்பதை நிலைக்கப்பண்ணுவாம். "கல்
வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தினற் கட்டு
ண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை, கடிதகலவலி
யவருஞானசஞ்சீவியே" எனவும், "காரி
ட்டவாணவக்கருவறையிலறிவற்றகண்
ணிலாக்குழவியைப்போற், கட்டுண்டி
ருந்தவெமைவெளியில்விட்டு" எனவு
ம், "கருமருவுகுகையனையகாயத்தினடு
வுட் களிம்புதோய் செம்பனையயான்,
காண்டவிருக்கநீ ஞானவனன் மூட்டி
யே கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப், பருவ
மதறிந்துநின்னருளான குளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து, பத்துமாற்று

த்தங்கமாக்கியே பணிகொண்ட பட்ச
த்தையென்சொல்லுவேன், அருமை
பெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
மாதியாமந்தமீது, மத்துவிதநிலையரா
யென்னையாண்டுன்னடிமை யானவர்க
ளறிவினூடுந், திருமருவுகல்லாலடிக்
கீழும் வளர்கின்ற சித்தாந்தமுத்திமு
தலே, சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூ
ர்த்தியேசின்மயானந்தகுருவே" எனவு
ம்போந்திடும்வாக்கியங்களைத்தரிசித்தால
ன்றி வேதாந்த சித்தாந்த சமரசவுண்மை
விளங்காதென்க. இந்தவசனங்களால் ப
தார்த்தத்திரயபோதகமாகிய சைவரஹஸ்
மே பிரதிபாதிக்கப்பட்டன. அன்றியும்,
வேதாந்த சித்தாந்தங்களை யாதியுமந்தமு
மெனக்கூறப்பட்டது. (வேதாந்தசித்தா
ந்தமேபிறவாவீடென்றான்) என்னும்
வாக்கியம் கண்ணுடைய வள்ளலாரருளி
ச்செய்ததில் வேதத்திலுடையவந்தத்தி
லுள்ளசித்தாந்தம்என்று பெறப்பட்ட வர்
த்தத்தையே யன்றோ விந்தவசனமுங்காட்
டிற்று? இன்னும், அத்துவிதநிலையினராயு
ள்ளபேர் சிவனுக்கடிமைகளெனவும், அவ
ருக்குத் தாமடிமையெனவுங் கூறினதாக
வெளிப்பட்டது. இதனால் வேதாந்தத்தை
க்களவாடியதுபோல் அத்துவிதந்தம்மதெ
னக் களவாடியதுஞ் செரிக்காமற்போயிற்
றென்க. அத்துவித மென்பதற்கு ஏக
மென்றுபொருள்கொண்டழியு மன்னோ
ரை யடிமைகொள்ள வேறொருபொருள்
அவருக் கன்னியமாகத் தேடக்கிடையா
மையி னவரை யவ்வத்துவிதமுந் தெருவி
ல்விட்டதென்க. ஆயின், "சைவமுதலா
வளவில் சமயமும்வகுத்துமேற் சமய
ங்கடந்தமோன, சமரசம்வகுத்து" எ
னச் சைவாதீதமான சமரசமொன்று கூ
றியதென்னையெனின், இதனுண்மையைச்
(சங்கற்பநிராகரணத்தில்) சைவவாதிசங்
கற்பமறுப்பிற் கண்டுதெளிக. இன்னும்,
"வேதமுடனுகம புராணவிதிகாசமு
தல் வேறுமுளகலைகளெல்லா, மிக்காக
வத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே வி

ரிவாயெடுத்துரைக்கு, மோதரிய துவிதமே யத்துவிதஞானத்தை யுண்டுபண்ணுஞானமாகு, மூகமநுபவ்வசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ துபயவாதிகள்சம்மதம், ஆதலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள்போதும்" என்னும் வசனத்தையுஞ் சற்றேபரியாலோசிப்பாம். இதனுள், (ஓதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை யுண்டுபண்ணுஞானமாகும்) என்றதை மாயாவாதமாகிய அத்துவிதஞானத்தைச் சைவமாகிய துவிதஞான முண்டுபண்ணுமென்று பொருள்கொண்டு மயங்குவர். மேல், (யூகமநுபவசன மூன்றுக்கு மொவ்வுமீ துபயவாதிகள் சம்மதம்) என்றவிடத்தில் உபயவாதிக ளென்பது துவைதியாகிய சைவனும், அத்துவைதியாகிய மாயாவாதியுமெனவன்றோ பொருள்கொள்ளவேண்டும்? அங்ஙனங் கொண்டால் பொருந்தாது. மாயாவாதி தனதுமார்க்கத்தை மேலாகக்கருதினவ னாகையால் சைவத்தைத் தனது மதத்திக்குஸாதனமாகக்கொள்ளுவன். இது ஒருவாதிக்கு ஸம்மதமாயிற்று. இவன் கருத்திற்கேற்பச் சைவசித்தாந்தி தன்னைத்துவிதியாகவும், தனக்குமேலிட்ட வத்துவிதியாகிய மாயாவாதியொருவனுளனெனவும், அவன்மதத்திற் கூட்டிமுடிக்கும் ஸாதன்மாத்திரத்தது தான் பற்றியுள்ள சைவமெனவுமொப்பி யிருந்தாலன்றோ மற்றொருவாதிக்கும் ஸம்மதமென்பதுபோதரும்? அப்போதன்றோ உபயவாதிகள் ஸம்மதம் என்னுஞ்சொல் பிரயோசனத்தையடையும்? சைவசித்தாந்தியின் ஸந்நிதியில் மாயாவாதிக்குப் போலியத்துவிதியென்னுமிகழ்ச்சிப் பெயருண்டாகிப் புறப்புறச்சமயியா யொதுங்குந் தன்மைகேருமாயி னவன் சாய்வுகாலிவ்விடத்திலெம்மட்டிற்பயன்படும்?

இங்ஙனநிற்க, சிவாகமங்கள் கூறுஞ் சரியைகிரியையோகஞானங்களை யடைந்தவர்யாவருஞ் சைவரேயாவர். அவருள், ஞானி மற்றையமூன்றுந் தானெய்தியுள்ள ஞானத்துக்கு ஸாதனங்களெனக்கொள்வன். யோகி தனக்குக்கீழிட்ட விரண்டுந்தானெய்தியுள்ள யோகத்துக்கு ஸாதனமெனக்கொள்வன். கிரியாவான் தனக்குக் கீழிட்டவொன்றுந் தானெய்தியுள்ளகிரியைக்கு ஸாதனமெனக் கொள்வன். சரியாவான் தனக்குக்கீழொன்றுமில்லாமையால் தனக்குமேலிட்ட கிரியையையடைவதற்குத் தான்ஸாதகனென வெண்ணுவன். கிரியாவான் றனக்கு மேலிட்டயோகத்தை யடைவதற்குத்தான்ஸாதகனெனவெண்ணுவன். யோகி தனக்குமேலிட்ட ஞானத்தை யடைவதற்குத் தான் ஸாதகனென வெண்ணுவன். இப்படியன்றோ மாயாவாதிசைவசித்தாந்தியையும், சைவசித்தாந்தி மாயாவாதியையுமொப்பவேண்டும்? மாயாவாதியைச் சைவதீக்ஷாஹீனத்தினாற் சித்தாந்தி பரிசிக்கவுஞ்செய்யாமையால் துவிதம்=சைவம், அத்துவிதம்=மாயாவாதம் எனமணப்பால்குடிப்பது மணம்பெறாதென்க. அதனுண்மையை யோசிக்கில் துவிதம்=அபரஞானம், அத்துவிதம்=பரஞானம் என்றே வெளிப்படும். பெத்தத்திலாணவக்கலப்பாற் சிவனோடத்துவிதமுண்டாகாமையாற் றுவிதியாயும், முத்தியிலாணவநீக்கத்தாற் சிவனோடத்துவித முண்டாகின்றமையால் அத்துவிதியாயுஞ் சைவஸித்தாந்தியொருவனே விளங்குவன். அத்துவிதமென்பதற்கு ஏகமென்று பொருள்விரித்தாலன்றோ வது மாயாவாதமாகும்? (பண்ணையுமோசையும் போலப் பழமதுவு, மெண்ணுஞ்சுவையும்போ லெங்குமா, மண்ணருள், அத்துவிதமாத லருமறைகளொன்றென்னு, தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.) என்னும் பிரமாணத்தால் அத்துவிதத்தினுண்மை வெளிப்படும். இவ்வுண்மையறிந்தேயன்றோ (பொய்கண்டார்காணப்புனிதமாமத்துவித,மெய்கண்டான்பொ

ன்னருளை மேவுநாளெந்நாளோ) எனத் தாயுமானார் துதித்தனர்? இந்தவுண்மையையேயன்றோ (ஆணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெய்ஞ்ஞானத், தானுவினோடத்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ) என்னுந் திருவாக்கால் வெளியிட்டனர்? இந்த விசாரத்தால் துவிதமாகிய வபரஞானத்துக்கும், அத்துவிதமாகிய பரஞானத்துக்குமுள்ள சம்பந்தம் வெளிப்பட்டமையாலிரண்டும் ஸாதகஸாத்யங்களென்பது சித்தித்தது. இந்தக்கருத்தை நிலைக்கப்பண்ணவேயன்றோ (ஆதலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள்போதும்) எனமேல் விளங்கவுரைத்தனர்? சரியையாதிகள் கைவந்தால் ஞானம்முடிந்தபொருளாகையால்பூர்வோத்தர விரோதமுண்டாகாமை வெளிப்பட்டது. "விரும்புஞ்சரியைமுதன் மெய்ஞ்ஞானநான்கு, மரும்புமலர்காய்கனிபோ லன்றோபராபரமே" எனப்போந்த பிரமாணமுமதைநிறுத்தும்? இன்னும் அத்துவிதமென்பது (ஒன்றாகாமலிரண்டாகாம, லொன்றுமிரண்டுமின்றாகாமல்) என்றபடியமைந்தது. கண்ணொளிகதிரொளிகளின்கலப்பே யதுவாகையா லிந்தவுபமானவாயிலாக வுபமேயத்தையறிந்திடுக. இரண்டொளிகளுங்கலந்தகாலத்திற் காணுந்தன்மையுங் காட்டுந்தன்மையுமங்கே யுண்டாதலா லொன்றாகாமலெனவும், அவ்விரண்டுதன்மைகளையுந் தனித்தனிக்காணக்கூடாமையா லிரண்டாகாமலெனவும், அவற்றையிரண்டாகப் பிரிக்கப்படாமையாலும், அவற்றுட்டனித்தனிக் குணங்களைக் காண்பதனாலுமொன்றுமிரண்டு மின்றாகாமலெனவுங் கொள்வதுமரபாம். இவ்வுவமையேயான்ம பரமான்மவயிக்கத்தை நன்குவிளக்கும். கண்ணொன்றைக்காணுகையிலதற்கெனக்காணுந் தன்மையிருந்தன்றிக்கதிரொளிகாட்டாது. கண்ணில்லாதவன்மாட்டுக் கதிரொளிபயன்செய்யாது. கதிரொளியில்லாவிடத்துக் கண்ணொன்றையுங் காணாது. இவற்றாட்பிரயோசனங்கண்ணொளிக்கேயன்றிக் கதிரொளிக்கன்று. இப்படிக் காணுகையிற் காணுந்தன்மை யாதியும், காட்டுந்தன்மையாதியுஞ் சேர்ந்துமுழுத்தன்மையாலொருபொருள் விஷயமாவதாற் கண்ணுக்கு அஸாக்சாட்சியே யுரிமையாயிற்று. இப்படியேயான்மபரமான்மாக்களிடங்கொண்டதுணிவை விளக்கவேயன்றோ (நான்கும்பிடும்போதரைக்கும்பிடாதலால் நான்பூசைசெய்யன்முறையோ) எனவுண்மையைச்சாதித்தனர்? கண்ணுக்குக்காணுஞ் செயலிருந்துங் கதிரையன்றியது பிரயோசனத்தைச்செய்யாமையாலன்றோ சிவனையன்றியுயிர்க்குச் சேட்டிப்பின்றெனவுபமானவாயிலாகச் சிவாகமங்களுண்மையை நிறுத்தும்? சேதனமாகியவுயிர்க்கே சேட்டையொழிந்தபோது அசேதனமாகியபிரபஞ்சத்துக்குச் சேட்டையுண்டாமென்பது கூடாதாகையாற் சேதனத்துக்குஅறியுஞ்சேட்டையும், அசேதனத்துக்கு அசையுஞ்சேட்டையுமச்சிவத்தினது ஞானக்கிரியைகளாலுண்டாமென்பதையேயன்றோ "எல்லாமுன்னடிமையே யெல்லாமுன்னுடைமையே யெல்லாமுன்னுடைய செயலே" என்னுந்திருவாக்கால்விளக்கினர்? அடிமை சேதனங்களும், உடைமையசேதனங்களுமாம். இரண்டின்சேட்டைகளையுஞ் சேர்த்தே "அவனன்றியோரணுவுமசையாது" எனவுங்கூறினர். இப்படியேராளமான பிரமாணங்களுண்டாயிருத்தலால் அத்துவிதவிலக்கணமினைத்தெனவெளிப்பட்டது. இப்படியுணராமல் அத்துவிதம்என்பது இரண்டில்லாதது எனக்கொண்டு ஏகமென்னுந்தேர்ச்சியால் எல்லாஞ்சிவம், நானுஞ்சிவம்எனமயங்கியழிவது வினையின்கொடுமையென்க. இப்பெருந்தீமைகொண்டேயன்றோ கௌதமசாபமுடையாராகிய விப்பிருட்பலர் பிற

ந்திரந்துழலும் விண்டுமுதலிய தெய்வப் பிணங்களையும் பதிகளெனமயங்கி யவரை ப் பரமபதியாகியசிவபெருமானோடு சமா னங்கூறுகின்றனர். அவ்விப்பிரருக்குக்கே டுவந்தபோதுந் தாய், தங்கை, மகளென் னும் வியவஸ்தை கெட்டதில்லையாக வந்த வியவஸ்தையேறு தெய்வவிஷயத்தின் மாத்திரங்கெட்டொழிந்தது! அப்படியே பிராமணன், பஞ்சமனென்னும் வியவஸ் தையுண்டானபோதுசிவன், விஷ்ணுவென் னும் வியவஸ்தை யுண்டாகாததென்னை? பஞ்சமனுக்குந் தனக்கும் பேதம்பாராட்டி க்கொண்டுவிஷ்ணுவுக்குஞ் சிவனுக்கும்பே தம்பாராட்டாததென்னை? அன்னத்துக்கு மமேத்யத்துக்கும்வியவஸ்தை கண்டபோ து சிவனுக்கும்

ஸ்தைக

...லவ
...ன துவர
யவது பித்தர்
சய்கையுமாக மு
து அவ்வப்போரு
யங்கீகரித்து ஒன்
ட்டாமை யென்ப

வந்தவிசாரத்தால்
...வாதியிழிவும், எ
...மக்குயா
க்குமா
க்குஞ் சரி
...ண்டாகியதாழ்
...வது கீழுள்ளவன்
...ரவேண்டுமெனக்கரு
...யாவுமங்கீகாரமேயாம்.
...நஞ்சேர்ந்தேசைவலட்
...வதா லவற்றுளொன்

றுகெடினுஞ் சைவங்கெடுமென்க. "உப தேசப்பித்தோவுபமானப்பித்தோ, வி டரீதமோபழக்கோவேறோ, தபசிநீ, க ண்மூடாவிண்மூடத் தேடுங்கவுசனை போ, லெண்மூடாயோகமிது" என்ப து யோகிநிந்தையைக்காட்டிற்று. யோகிக் கே நிந்தையுண்டானபோது ஏனையோர்க் கு நிந்தையைவிசாரிக்க வேண்டியதில்லை. இப்படி நிந்திக்கு ஞானியின் றன்மையை நோக்கின் ;"சர்மார்க்கமேமுதலாத்தா த மார்க்கத்தளவுந், தன்மார்க்கமான வெங்கள்சம்பந்தன்" எனவும், "சரியா திநான்கினுக்குஞ் சாலோகமாதி, வரு மாறெமக்களித்தவள்ளல்" எனவும்போ ந்தபிரமாணங்கள்காட்டும். நான்குபாதத் தவருஞ் சிவனடியாரேய

...நம்முட்

...யபடுஞ் சமரசத்த ன்மையேமேலுண்மையைநிறுத்தும். சை வசித்தாந்தத்திற் பெறப்படுந் தத்வபேத ங்களிற் பூதங்களைவிசுவசிக்குமுலகாயதனு ம், புத்திதத்வத்தையபிமானிக்கும் புத்த னும், குணதத்வத்தைக்கொண்டாடுஞ் சம ணனும், வாசுதேவப்பிரகிருதியை வாஞ்சி க்கும் பாஞ்சராத்திரியும், ஆன்மாவையநு சந்திக்குமாயாவாதியுஞ் சைவவிரோதிக ளாவதெப்படி? ஓரரண்மனையிலவரவருக் குவிட்டிருக்கும் விடுதிகளிலபிமானம்வை த்துத் தனித்தனிந்நத்தமாளுகைகளே மு க்கியமெனக்கொண்டாடி மகிழ்வார்பால் அரண்மனைச் சொந்தக்காரனுக்கு என்வி ரோதமுண்டாகும்? தனதுஅரண்மனைப் பாதுகாவலுக்கே பலமுண்டாயின... லன்றோர்பலருந் தனக்கவி...களேயா யினர். இப்படிச்சொல்லு...சப்பாடு டையசன்மார்க்கஞ் சை...மார்க்கமொன் றே யென்றுணிந்து சமரசசிவாநுபூதி யையடைந்து உலகம்...ழைத்துய்க.

வாழ்த்து.

...தேசவர்த்தமானமாதி கலந்துநின்றநிலைவாழிகருணைவாழி
...சைவமுதன்மதங்களாகி மதாதீதமானவருண்மரபுவாழி [வாழி
...ளியேனெவ் வழக்குப்பேசத் தயவுவைத்து வளர்த்தவருட்டன்மை
...பரமகுருவாழிவாழி ...கண்டிதாகாரவருளடியர்வாழி."

...தாயுமானசுவாமிகள் பொன்னடிவாழ்க.